

גערות קומה? אלא לאסטיא, ואחד לאותו שיוצא מגיהנם שעומד תמיד להשטין.

בא וראה, אותו שטן עליון יורד כמו שפרשוהו, שהתגלם בדמות שור, וכל אותן רוחות רעות שגדונו להפגס לגיהנם, לוחף אותן ברגע אחד וחוטפן, ויורד ונותנן לדומה לאחר שבולעם. וזהו שכתוב ויאמר מואב אל קני מדין עפה ולחכו הקהל את כל סביבתינו פלחף השור, הנודע, השור שעומד לרע על כל בני העולם. את ירק השדה - אותן רוחות בני אדם, שהם ירק השדה. השדה - אותו השדה הידוע.

אמר רבי יוסי, אם כך, בלק היה חכם. אמר לו, בנדאי, וכף הצטרף לדעת כל דרכי אותו השור, ואם לא יודע אותם, לא יכול לעשות כשפיו וקסמיו. אמר רבי יוסי, ונדאי כך הוא, ונאה אמרת. וכח אותו השור מכשמכריזים על התבואה. כל אותם ימים שמכריזים וכל הימים שמכריזים על רוחות בני אדם, והם ימי ניסן, וימי תשרי, והרי נתבאר.

רבי יצחק ורבי יהודה היו אולי באורחא, מטו לזההוא אתר דכפר סכנין, דהוה תמן רב המנונא סבא, אתארחו באתתא דיליה, דהוה לה ברא חדא זעירא, וכל יומא הוה בבי ספרא, ההוא יומא סליק מפי ספרא, ואתא לביתא, חמא לון לאלין חפימין. אמרה ליה אמיה, קריב לגבי אלין גוברין עלאין ותרווח מנייהו ברכאן. קריב לגבייהו, עד לא קריב אהדר לאחורא. אמר ליה לאמיה, לא בעינא לקרבא לגבייהו. דהא יומא דא לא קרו קריאת שמע, והכי אולפי לי, כל מאן דלא קרי קריאת שמע בעונתיה, בנדיהו הוא כל ההוא יומא.

להווא דנפקא מגיהנם, דקיימא תא חזי, ההוא שטן עלאה נחית כמה דאוקמוה, דאגלים בדיוקנא דשור, וכל אינון רוחין בישין, דאתדנו לאעלא בגיהנם, לחיף לון ברגעא חדא, וחטף לון, ונחית ויהב לון לדומה, לבתר דבלע לון. ודא הוא דכתיב, ויאמר מואב אל זקני מדין עפה ולחכו הקהל את כל סביבותינו כלחחף השור, דאשתמודע, השור דקיימא לביש על כל בני עלמא. את ירק השדה, אינון רוחין דבני נשא, דאינון ירק השדה. השדה, ההוא שדה דאשתמודע. אמר רבי יוסי, אי הכי, חפים הוה בלק. אמר ליה ונדאי, והכי אצטריך ליה למנדע כל ארחוי דההוא שור, ואי לא ידעי להו, לא יכיל למעבד חרשוי וקסמוי. אמר רבי יוסי ונדאי הכי הוא, ויאות אמרת. ותוקפיה דההוא שור, מפי מכריזו על התבואה. (כאן חסר) כל אינון יומין דמכריזין וכל יומין דמכריזי על רוחיהון דבני נשא. ואינון יומי ניסן, ויומי תשרי, והא אתמר.

רבי יצחק ורבי יהודה הווא אולי באורחא, מטו לזההוא אתר דכפר סכנין, דהוה תמן רב המנונא סבא, אתארחו באתתא דיליה, דהוה לה ברא חדא זעירא, וכל יומא הוה בבי ספרא, ההוא יומא סליק מפי ספרא, ואתא לביתא, חמא לון לאלין חפימין. אמרה ליה אמיה, קריב לגבי אלין גוברין עלאין ותרווח מנייהו ברכאן. קריב לגבייהו, עד לא קריב אהדר לאחורא. אמר ליה לאמיה, לא בעינא לקרבא לגבייהו. דהא יומא דא לא קרו קריאת שמע, והכי אולפי לי, כל מאן דלא קרי קריאת שמע בעונתיה, בנדיהו הוא כל ההוא יומא.

וכף למדוני, כל מי שלא קרא קריאת שמע בעונתה, הוא בנדיהו כל אותו היום.